

- folk@vl.no
- tips til avdelingen: 22 310 388

folk

Kardinal
Godfried
Danneels
går av.

Danneels trer av

■ En av Europas mest fremskutte kirkeledere de siste ti-årene trer nå av. Kardinal **Godfried Danneels** (76) har vært den ledende skikkelse i Den romersk-katolske kirke i Belgia i 30 år, og var nevnt av mange som en sannsynlig arvtaker etter pave **Johannes Paul II**. I tillegg til å være erkebiskop av Mechelen-Brüssel, har Danneels en rekke sentralkirkelige verv. Han regnes som liberal, og har tatt til orde for at kvinner skal ha en viktigere rolle i det kirkelige hierarki. Han har heller ikke avvist at kvinner skal kunne være prester. Offisielle avskjedsseremonier planlegges nå både i Brüssel og Mechelen, skriver CWN. **Vårt Land**

Fars og datters historie

Jazzsangeren Ine Hoem roser forfatterfaren Edvard for støtte og inspirasjon. Sistnevnte sier han aldri har prøvd å styre datterens yrkesvalg.

Olav Solvang

olavs@vl.no

22 310 438

Edvard Hoem bidrar som tekstforfatter på Jo Skaansars CD *Den blåaste natt* hvor datteren Ine synger. Dette er første gang han skriver slike tekster for andre enn kameraten og musikeren Henning Sommerro.

– Da Ine ringte og spurte om jeg kunne bidra, sa jeg ja med en gang. Jeg visste jo at både Jo Skaansar og Ine var dyktige folk, sier Edvard om datteren og musikerkollegaen hennes som har studert sammen på jazzlinja ved NTNU i Trondheim.

Har vist vei. – *Du sa ikke ja fordi det var datteren din som spurte, da?*

– Nei, det var fordi det var et bra konsept. Men det var jo artig at hun ville ha med faren

INE HOEM

24 år. Musiker. Bor i Trondheim. Aktuell som vokalist på CD-en *Den blåaste natt* med Jo Skaansar. Utdannet ved jazzlinja på NTNU.

EDVARD HOEM

60 år. Forfatter. Gift, tre barn. Bor i Oslo. Debuterte i 1969 med diktsamlingen *Som grønne musikantar*. Aktuell som tekstforfatter på CD-en *Den blåaste natt* og biografien om Bjørnstjerne Bjørnson, del 1. Del 2 vil bli gitt ut senere i år.

sin, smiler Edvard Hoem.

Ine Hoem er stolt over å ha med faren sin på prosjektet.

– Han skriver jo så bra, og det er like aktuelt for folk på min alder som på pappas alder. Det er noe tidløst over det han skriver, roser datteren sitt 60-årige opphav.

– Hyggelig å høre. Før i tiden var det jo flaut å ha med forel-

drene på slike ting. Da jeg var på Ines alder, var det omtrent utenkelig, sier Edvard Hoem.

– Pappa har inspirert meg og støttet meg hele tiden. Han er det mest intelligente og reflekterte menneske jeg vet om. Samtidig skriver han ofte romantisk, uten å være svulstig. Han har også vist at det går an å lykkes med det man brenner for hvis

man jobber hardt nok, sier Ine. – *Det er kanskje ikke så mye jazz i bøkene hans?*

– I *Engelen Robinson* er det litt om jazz. Pappa hørte mye på jazz før, og han begynte tidlig å dra meg med på Molde jazzfestival.

– I begynnelsen syntes hun nok det var litt kjedelig, skyter pappaen inn.

– Ja, fram til jeg var 15 år. Det kan likevel ha blitt sådd en spire der, sier jenta som falt pladask for jazzen da hun gikk på jazz-linja på Sund folkehøgskole noen få år senere.

– Jeg har aldri lagt bevisste føringer for hvilken vei Ine skulle slå inn på, understreker faren.

Savnet oppmerksomhet. Edvard Hoems far, indremisjonsforkynneren som mange er blitt kjent

med i boka *Mors og fars historie*, var mye ute på reise da Edvard vokste opp.

– Han ville nok gjerne vært mer hjemme hos barna sine, men det var et kall han hadde, som han ikke kunne svikte. Det var levebrødet hans også, vi hadde ikke greid oss uten, forteller Edvard Hoem som beundrer faren for at han holdt ut med over 40 år på reise og å sove i fremmede hus, og på andres nåde.

Da Edvard Hoem hadde gitt ut klassikeren *Kjerleikens ferje-reiser*, forteller han at faren traff en kar som lurte på om forfatteren Edvard Hoem var sønnen hans? «Jo, det stemte nok dét», sa faren. «Ja, sønnen din er jo berømt, han», fortsatte mannen. «Å, er han det?», svarte Edwards far. «Ja, han er en av de største forfatterne vi har i Norge», sa mannen. «Sier du det?», svarte

Kvinner viser vei

■ Søndag kveld er det kvinner som viser vei i Trefoldighetskirken i Oslo. Prekmenteksten handler om Jesu møte med den samaritanske kvinne, og kveldens tema er «Det oppreiste menneske». Kveldens gjest er lederen av Lia Gård i Østerdalen, **Ingeborg Bø**, som i samtale med **Per Arne Dahl** vil dele glimt fra sin livs- og troshistorie. **Anne-May Grasaas** er kveldens liturg, mens Per Arne Dahl preker. Under messen vil også menighetens nye diakon, **Doreen Tangen**, bli innsatt i sin stilling av domprost **Olav Dag Hauge**.

Vårt Land

VÅRT LAND for 60 år siden

- 12. januar 1950:** Krisestemning i Lake Success i går. Da russerne demonstrerte dramatisk ved å forlate Sikkerhetsrådet. Situasjonen meget alvorlig for FN. (NTB, New York, 1.sideoppslag) Vårt Lands kronikk: Kristendom og krig. Av res. kap. **R. Forbech**. (Side 3 og 4) Mye forsinkelser på jernbanen i går. (Oslo Ø og Oslo V, side 5) Sparebøssen koblet til bilmotoren. Eiendommelig avbetalingssystem ved kjøp av bil i USA. (NTBs New York-kontor, side 7) Dollargrinene fordeles nå. Drosjeeierne kommer først på fordelingslisten. (Side 8 – siste side)
- 13. januar 1950:** Svensk frikirkelig kampanje mot den moderne litteratur. Oppfordring til kjøpestreik mot såkalte smussige bøker. (NTB, Stockholm, side 1) Hele China unntatt Tibet under de røde. (Side 1)

Jazz-musikeren Jo Skaansar har skrevet melodiene og er mannen bak plata *Den blåaste natt*. Bassisten er en god venn av familien Hoem.

Ine Hoem synger forfatterfaren Edvard Hoems tekster på Jo Skaansars nye CD.

Foto: Olav Solvang

Hoem senior.

– Far var ikke uvitende eller uinteressert, men sjenert og beskjedent. Han hadde heller ingen høye tanker om seg selv og sin forstand på litteratur, sier Edvard Hoem.

Ikke bare for familien. – Kritiserer du deg noen gang for ting du skrev som må ha vært temmelig radikalt i forhold til det han selv stod for?

– Nei, aldri. Men en gang tok mor meg fatt fordi hun mente jeg hadde skrevet for detaljert om fyll og fanteri, humrer Hoem.

Ine synes farens bok *Mors og fars historie* er en av de beste bøkene han har skrevet. Hun kjente historien fra før, men ikke så detaljert som den ble skildret i boken.

– Jeg hadde et nært forhold

til farmor, så det gjorde boken veldig spesiell. I begynnelsen trodde jeg ikke dette var interessant for andre enn den nærmeste familien, men der tok jeg jo grundig feil.

Nå håper både far og datter at flest mulig skal oppdage CD-en til familievennen og musikeren Jo Skaansar, som har skrevet musikk i et vidt jazzperspektiv. Ifølge Ine passer musikken perfekt til tekster som handler mye om menneskers møte med naturen.

Løfter teksten. – Naturen har en sentral plass i det meste jeg skriver. Det er noe fundamentalt og uforanderlig med naturen. Alle har det rundt seg, hele tiden. Og vi trenger naturen, sier Edvard Hoem.

– Er det andre ting som er typisk for tekstene du har med på plata?

– Som med det meste jeg skriver har de en tidssirkel, en avrundet helhet. Skildrer jeg ungdom, tar jeg også med alderdom. Skriver jeg om kveldsmørket, hører også morgengryet med. Kontraster, altså.

– Kan en melodi løfte en tekst?

– Ja, den kan gi teksten en ny dimensjon. Musikken kan avgjøre om teksten får liv eller ikke. Jo Skaansars musikk skaper liv.

– Hvordan da?

– Musikken hans rører ved noe urmenneskelig i oss, sier Hoem som selv kun kan tre grep på gitaren, men sier han er glad i å synge.

– Er det stor forskjell på å skrive sangtekster i forhold til det du ellers skriver?

– Sangtekstene ønsker jeg skal treffe umiddelbart. Jeg kommer raskt til saken, mens det i roma-

ner kan ta litt tid.

Sangen «Mias voggesong» vekker gode barndomsminner både hos Edvard og Ine.

– Jeg leste og sang for Ine da hun var liten. Det er viktig å komme inn tidlig for å skape en grunnleggende kontakt med barna, hevder forfatteren.

Den fyrste song. – Jeg husker godt at pappa sang «Den fyrste song» for meg. Jeg har også et opptak der han leser fortellingen *Guten og måneskinnet*. Jeg lurte på om han skrev den til meg. Alt var på nynorsk, han har vært litt hektet på det, ler datteren og hevder faren i sin tid forgjebes prøvde å få henne inn på egen nynorsklinje på barneskolen.

– Det er vel det eneste jeg har forsøkt å presse deg til, smiler Edvard Hoem i skjegget.

Mias voggesong

Over havet glir ei skute,
Mia søv på blomsterpute,
vinden er ein draum.
Vinden er ein draum.
Gjennom natta skal vi fare,
langt av garde, langt av
garde,
men i morgon vaknar du.
Du skal rope og du veit det,
du er komen heim.

Medan draumeveven raknar,
blir det lyst og barnet
vaknar,
syng ein song for meg.
Syng ein song for meg.
Blomen opnar seg på enga,
barnet hoppar ut av senga.
Katten kjem med grønne
auge.
Du skal springe ut i lyset,
dagen er på veg.

Tekst: Edvard Hoem

Solskinsveg

Solskinsveg.
Auga syng, solskinsveg.
Håret, det har gyllen glans,
min solskinsveg
Og når ho syng sin song,
då er vinteren slut for denne
song.

Ho er min, min solskinsveg

Silkemjuk.
Eit ord skildrar hennar hud.
Hud som skin med gyllen
glans,
min solskinsveg.
Og gjennom hennar ord,
høyrer eg eit vakkert engle-
kor.
Å min fryd!
Min solskinsveg.

Skin, nå brenn mi glo.
Mi sjel er di, og du, er mi
no.
Smil til meg, min solskins-
veg.
Sjå himmelen er blå,
for deg, så smil no.

Tekst: Ine Hoem/Edvard Hoem
Begge tekster synges på CD-en
Den blåaste natt